

๔. ให้ประชาชนได้เห็นการเปรียบเทียบและการดำเนินงานของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

๕. ให้ประชาชนได้เห็นถึงภัยคอมมิวนิสต์

๖. ให้ประชาชนเห็นถึงความจำเป็นในการที่คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินต้องเข้ายึดอำนาจ

การจัดนิทรรศการ จึงได้แบ่งการแสดงผลออกเป็นกระโจมต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้ -

กระโจมที่ ๑ “ประชาสัมพันธ”

กระโจมที่ ๒ “เอกสารและอุปกรณ์ทบทวนใจ”

กระโจมที่ ๓ “เอกสารและอุปกรณ์ทบทวนใจ”

กระโจมที่ ๔ “อาวุธกระสุนระเบิดทบทวนใจ”

กระโจมที่ ๕ “ภาพเหตุการณ์ ๕-๖ ต.ค. ๑๙”

กระโจมที่ ๖ “การจัด ศนท. และ พคท.”

กระโจมที่ ๗ “ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ภัย คม.”

กระโจมที่ ๘ “ภาพยนตร์”

กระโจมที่ ๑ “ประชาสัมพันธ”

ทำการ ประชาสัมพันธ ด้วยการชี้แจง ให้ประชาชนที่มาชม นิทรรศการ ได้ ทราบถึงข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้น ในวันที่ ๕ - ๖ ต.ค. ๑๙

โดยลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสนามหลวง การชุมนุมเพื่อแสดงประชามติของประชาชน ที่หน้าพระบรมมหาราชวัง และหน้าทำเนียบรัฐบาล พร้อมทั้งประกาศชี้แจง และแนะนำการชมนิทรรศการแต่ละ

กระโจมว่ากระโจมไหนมีอะไรให้ชมบ้าง ผู้ประกาศของกระโจมที่ ๑ นั้นหลายคนด้วยกัน ประกาศเป็นภาษาไทยภาคต่าง ๆ ทั้งภาคกลาง อีสาน เหนือ ใต้ นอกจากนั้นก็มีหน้าที่แจกจ่ายเอกสาร สิ่งพิมพ์ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ ๖ ต.ค. ๑๙ เอกสารที่แจกจ่ายไปถึงแม้จะเป็นกระดาษโรเนียวเพียงแผ่นเดียว แต่ก็นับว่าได้มีคุณค่า เพราะประชาชนที่ได้อ่านแจกไปนั้น ต่างก็หยออ่านด้วยความสนใจ ยินยั้ง นิ่ง ยังกามอธียาคัย ไม่มีการแจกแล้วทั้งนี้เกลื่อนกลาดเมื่ออ่านจบแล้วก็พบใส่กระเป๋เอาไปฝากให้พ่อแม่พี่น้องทางบ้านอ่านต่อ ๆ

ประชาชนสนใจเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ได้รับแจก

กันไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเหตุการณ์
 ๖ ต.ค. ที่ผ่านมาอย่างถูกต้อง
 เป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งสำหรับ
 กระจิมที่ ๑ น. คือทง ๆ ที่ประกาศไต่
 ประกาศแล้วซ้ำอีกว่า กระจิมที่ ๑ น.
 ไม่มีอะไรให้ชม นอกจาก แจกจ่าย เอกสาร
 เมื่อหมดแล้วก็หมดไปจนกว่าจะได้เอกสาร
 มาแจกเพิ่มเติมอีก แต่ก็ยังมีคนมุ่ง
 กระจิมที่ ๑ น. กันอย่างแน่นหนาพอสมควร
 ลองเลียบ ๆ เคียง ๆ เข้าไปคุยบ้างจึงรู้ว่า
 “อ้อ! เขามุ่งดูประกาศนั่นเอง”

กระจิมที่ ๒ “เอกสารและอุป
 กรณ์ที่ขุดได้” กระจิมนี้ได้นำเอาเอกสาร
 สิ่งพิมพ์ที่ขุดได้ในกรุงเทพมหานครมาแสดง
 ให้ชม ส่วนมากเป็นหนังสือขนาดต่าง ๆ ที่
 นำมาแสดงในครั้งนั้นเช่นเพียงส่วนน้อย ของ
 ที่ขุดได้ในกรุงเทพมหานคร แต่อย่างไร
 ก็ตามเท่าที่นำมาแสดงให้ชม ก็นับว่าเป็น
 กองโตมโหฬารเอาการอยู่ ประชาชนได้
 ให้ความสนใจกระจิมนี้มาก ขางคนอาจ

มี
ให้
ข
ว.ค.
คน
ละ
ชา
มา
ก
ละ
อ
ว
ง
น
อ
น
ร
เ
เ

ประชาชนสนใจเอกสารที่ออกได้

จะไม่เคยเห็นมาก่อน บางคนอาจจะนึกไม่ถึงว่าเขาจะทำกันถึงเพียงนี้ และบางคนอาจจะนึกไม่ถึงว่าหนังสือที่เคยวางขายกันเกลื่อนตลาดทั้งในร้าน และตามแผงหนังสือในยุคนั้นนั้น จะเป็นหนังสือประเภทข้อแนะนำสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

เอกสารที่ยุคใดให้เวลานี้ อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. เอกสารเผยแพร่ ลัทธิ คอมมิวนิสต์

๒. เอกสารชี้้นำการปฏิบัติการณ์โฆษณาชวนเชื่อและปลุกกระตือรือร้นตามลัทธิคอมมิวนิสต์

เอกสารเหล่านี้เป็นภัยร้ายแรงต่อประเทศชาติหลายประการ เช่น

๑. ยุยงให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

๒. ปลุกปั่นให้เกิดการนัดหยุดงานเพื่อทำลายเศรษฐกิจ

๓. ชี้้นำให้ชาวนาเกิดความท้อแท้ในการเพิ่มผลผลิต

๔. ก่อให้เกิดการทำลาย ขรรษา
ภาคในการลงทุน

๕. ทำให้กฎหมายและระเบียบแบบ
แผนของบ้านเมืองตกเหี่ยย่ำทำลาย

๖. ชำนาญในส่วนที่ไม่พุดถึงส่วน
เสียเพื่อมอมประชาชนให้หลงใหลในลัทธิ
คอมมิวนิสต์

๗. ปลุกปั่น ชั่วอายุ ให้เกิดการปฏิวัติ
อย่างรุนแรง ด้วยอาวุธภายใต้การนำของ
“พรรคคอมมิวนิสต์”

๘. ยุบง ให้เกิดการ ทำลายล้าง
สถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
ทางเจ้าหน้าที่อนุญาตให้ประชาชน
หยิบหนังสือเหล่านั้นไปดูได้ เพื่อให้เกิดความ
เข้าใจว่าศัตรูของชาตินั้นมีเจตนาที่จะข่มขู่
ลายบ้านเมืองของเราอย่างไรบ้าง เมื่ออ่าน
หรือดูจนพอใจแล้วก็ให้โยนกลับคืนไปในกอง
หนังสือเดิม ห้ามนำเอาติดตัวไปด้วยเป็น
อันตราย ทักของหนังสือแล้วมองไปทางไหน
ก็เห็นไม่พ่นรูปภาพหน้าตาของมนุษย์เหล่านั้น
มาร์กซ์, เลนิน, โฮจิมินห์, โจวเอินไหล,
เหมาเจ๋อตง ชื่อหนังสือแต่ละเล่มเห็นแล้ว
ก็ขนหัวลุก เช่น - คัมภีร์นักปฏิวัติ, หน
ทางการปฏิวัติในไทย, แนวร่วมปลดแอก

ของโฮจิมินห์, ขัณฑ์หาปฏิวัติประเทศไทย
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็พอจะมองเห็น ถึง ไปถึง
พบว่าขรรษาประพันธ์หนังสือเหล่านั้น และ
เผยแพร่หนังสือเหล่านั้นมความ “หวังร้าย”
ต่อประเทศชาติของเรา รวมทั้งของเขา
ด้วยอย่างไร

ลอง หยิบ หนังสือ ขึ้น มา ดูบ้าง ตาม
ธรรมเนียมของผู้สนใจในนิทรรศการ หนังสือ
เล่มหนึ่งถ้าดูแต่เพียงผิวเผิน หรือที่
เรียกว่า “ดูผิว” จะเห็นว่าเป็นหนังสือรุ่น
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาของโรงเรียนสตรี
มัธยมแห่งหนึ่ง แต่ถาดูกินให้ลึกซึ้งอย่าง
“ดูพิศ” แล้วก็เห็นว่า “แดงเดือด”
ทั้งๆที่หนังสือเล่มนั้นมแค่สีกากขาว “เธอ”
ไว้ “เพื่อ” เอาไว้ว่า เมื่อเธอได้ย่างก้าว
เข้ามาสู่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ เริ่มตั้งแต่
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ เธอมีความรู้สึกค้นคา
ค้นใจในสถาบันใหม่แห่งนี้..... พอชนมัธยม
ศึกษาปีที่ ๒ เธอซึกคิดถึงเรื่องความยุติ
ธรรมในคำของมนุษย์ และเริ่มหน่ายต่อ
ความแปลก - ใหม่ (เข้าใจว่าเธอเป็นโรค
รักง่าย - หน่ายเร็ว) พอชนมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓ เธอกล่าวขวัญถึงสังคมยุติธรรม...
พอชน มัธยมศึกษาปีที่ ๔ เธอ เพื่อไปมาก

เธอเพื่อไปว่าหนทางเคี้ยวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลง สังคมได้ก็คือ การต่อสู้ (ไม่ทราบเหมือนกันว่าเธอจะสู้กับใคร).... พอชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ ๕ ตอนนั้น เธอคง เป็นสาวเต็มตัวแล้วสินะ เธอ “ไปเสียแล้ว” เธอบอกว่า “เธอได้เลือกเดินในแนวทางที่เธอเลือกแล้ว”..... ถ้า “เธอ” คนนั้น มีจริง ยานนเธอคง “เดินเขาย่า” หรือ “เดินไปสู่สาว” ตามทางที่เธอเลือกแล้วก็เป็นไปได้

นำส่งสารเด็กนักเรียนหญิงอีกหลายคน ที่ปรากฏทั้งรูปภาพ และนามในหนังสือเล่มนี้ ที่ไม่รู้หรือไหน่อเห็นว่าคุณจะจัดทำเขาทำไมทำหนังสือกันอย่างไร นำส่งสาร พ่อ แม่ ที่เสียเงินให้ลูกเพื่อโตมาซึ่ง “สิ่งพิมพ์แล้ว” เล่มนี้ ข้อความ บทความ ต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้ตลอดเล่ม เมื่อได้อ่านดูแล้วจะเห็นว่า เป็นฝีมือของผู้ใหญ่ที่อยู่เบื้องหลังทั้งสิ้น ผู้ที่นำส่งสารอีกพวกหนึ่งก็คือ บริษัท ห้างร้านที่ลงทุนให้ค่าโฆษณาสนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นมาจนสำเร็จโดยมีใครคนใดเลยว่าจะกลายเป็นหนังสือที่บ่อนทำลายประเทศชาติของเขาเอง ก่อนที่จะพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ครู อาจารย์ ท่านก็ได้ เป็นห่วง อยู่แล้วโดย เรียกคัมภีร์มา

ตรวจ แต่ครั้นถึงเวลาพิมพ์เข้าจริง ๆ ก็กลับกลายจาก “ขาว” เป็น “แดง” ไปเสีย มีหน้าซ้ายยังมีบทความที่เขียนสวดครุ อาจารย์ ชนิด “ศิษย์กลางครุ” เสีย อีกด้วย ใต้ท้าย ต่อมา ภายหลังว่าผู้ อำนวยการได้ ระวังการแจกจ่ายหนังสือเล่มนี้เสียทันทีที่จริงยังไม่ทันจะได้แพร่หลาย ออกไป เท่าใดนัก ที่ยกมาได้เข้าใจว่าจะยกมาจากโรงพิมพ์มากักว่า

หนังสือ อีก จำพวก หนังสือ ที่ นยว่า เขา แทรกแซงทางเขาวชนใดคนก็ คือหนังสือ การ์ตูน และภาพเรื่องยาว เพราะธรรมชาติของเด็กชอบอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่แล้ว ที่เห็นในนิทรรศการครั้งนี้ มีทั้งประเภทภาพเขียนลายเส้น และภาพถ่ายจากเมืองจีน แต่แปลเป็นภาษาไทยเรียบร้อย เช่น เรื่อง ซามฝั่งสอคนแนม, ลอคอุโมงค์, รยทอิไตกิน, เขียงกันช้อ วรชนอมตะ, เบทูน นายแพทย์นักปฏิวัติ ก่อนที่จะมีการ ปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเกิดขึ้น ได้มีการ คุนสำหรับเด็กบางเล่ม ที่สอคนแทรก การเผยแพร่ลทธิคอมมิวนิสต์ การโฆษณาชวนเชื่อ และการปลุก ระดม วางขายตาม แฉงหนังสือ ผู้ปกครองที่รู้เท่าทัน และ

๖๐
ก็
”ไป
กคร
ควย
รได้
วงที่
ไต่
โรง
เข้า
เสื้อ
รวม
อยู่
ระ
ก
อ
ค,
เ,
ว
ว
เย
น
ม
เ

มซึ่งเห็นภยที่จะเข้ามาครอบงำลูกหลานจึง
ต้องคอยสอดส่อง ควบคุมสอดหนั่งสอการ
คุณที่จะให้ลูกหลานอ่านเสียก่อน

นอกจาก แทรกแซง ลทธิอุบายทาง
เยาวชนแล้ว ยังแทรกแซงในศิลปะการ
ดนตรีทางหนังสือเพลงอีกด้วย หนังสือ
เพลงที่วางขายกันเกลื่อนตลาดนั้น เกือบ
รุ่นชอยมากเพราะนอกจากจะมีเพลงเพราะๆ
แล้ว ยังพิมพ์ภาพปก ๔ สีเคลือบพลาสติก
อย่างสวยงาม แต่หารู้ไม่ว่าภายในหนังสือ
เล่มนั้น สอดแทรกเพลง ประเภท ปลุกระดม
ย่วยย่อน ทำลายเอาไว้วัยวัยอย่าง แนบเนียน
เห็นหนังสือเพลงในนิตยสารเล่มหนึ่งแล้ว
ต้องสะดุ้ง เพราะชื่อของหนังสือเพลงเล่ม
นั้น เป็น ภาษา อัง กฤษ ที่ แปล เป็น ไทย ๆ ว่า
“การจลาจล” ลองหยิบมาพิจารณา มี
เพลงทั้งหมดกว่า ๒๐๐ เพลง ตั้งแต่หน้า
๑ - ๑๙๓ เป็น เพลง สากล เพราะ ๆ ทั้ง
นั้น FLORA, TOM DOOLEY, 500 MILES,
YELLOW BIRD, DONNA DONNA,
COLOUR, SCARBOROUGH FAIR แต่
สิ่งทว่าไพเราะนั้นมันฉายหน้าอัยทเนื้อเพลง
ที่เรารักเท่านั้นเอง ถ้าองผ่านเนื้อเพลง
ทะลุไปถึงสิ่งที่เรียกว่า “แบคกราวนด์” ก็

จะพบภาพต่าง ๆ ที่ แสดง ถึง การ จลาจล,
การปลุกระดมมวลชน, ภาพแสดงความ
อคอยาก ซึ่งภาพเหล่านี้จะคานกับบรรยา
การของเนื้อเพลงที่ไพเราะทันที เมื่อพลิก
หนังสือไปถึงหน้า ๑๙๔ ที่แรกก็ก่อกใจ
ที่ยังอุคสาหิมความเป็นชาตินิยมแทรกเพลง
ภาษาไทยเอาไว้อย่าง แค่ว่าเมื่อใดอ่านข้อ
เพลงและอ่านเนื้อเพลงดูแล้ว จึงได้รู้ว่า
มันเป็นเรื่องของการย่วยให้ปฏิวัติ ให้ย่อน
ทำลาย ปลุกระดมทั้งสัน เช่น เพลงคน
กับควาย, เข็บข้าว, อเมริกันอันตราย,
ตายเสียเกิดแสน, ลูกขี้สู, ฆาตกร, รวี
สีแดง, ฟ้างู แผ่นดินต่ำ วีรชน ปฏิวัติ
แทนที่จะ เป็น เพลง ปลุก ใจ ให้ชาติเจริญ
กลายเป็นเพลงปลุกระดมให้ชาติพัง

หยิบ หนังสือ ขึ้น มาดู อีก เล่ม หนึ่ง
เห็นว่าน่าสนใจก็เพราะ “พระ” เป็นผเขียน
หนังสือเล่มนี้ชื่อ “ให้เกียรติธรรม” เขียน
โดย “พระมหาจก” ลองพลิกไปอีก ๑
หน้า เห็นพิมพ์ไว้ว่าแต่ “นักรบของประ
ชาชน” อะไรกันนะ; ว่าแล้วก็ย่าง
กลับลงไปอยู่ในสิ่งที่ขมมาโตคามเค็ม

ยังมีหนังสือ ที่ น่าทึ่ง แต่ไม่ น่าค อก
เล่มหนึ่ง ปกสีแดง พิมพ์รูปปลา พิมพ์

ตัวหนังสือไว้ที่หน้าปกว่า "เอกสารลับของ กอ. รমন. กองอำนาจการปราบปรามคอมมิวนิสต์" ประชาชนที่ไม่เคยทราบว่าเอกสารลับของทางราชการที่ตกต้องนั้น จะต้องมีการปรากฏหน้าตาเป็นอย่างไร ก็อาจจะทักท้วงว่าเป็น เอกสารลับของ กอ. รমন. จริง ๆ แต่ที่จริงแล้ว เป็นหนังสือ ทนาย คอมมิวนิสต์ จดพิมพ์ขึ้นเอง เพื่อใส่ร้าย ขยายให้แก่ กอ. รমন. ทั้งสิ้น ทั้งนี้เป็นเพราะ กอ. รমন. เป็น คู่แค้นของ ศูนย์กลาง นิสิต นักศึกษา และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ที่กล่าวมาเป็นส่วนนี้เกี่ยวกับใคพบเห็น แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง พอ เป็น ของตัว อย่าง และหนังสือที่เอามาแสดงนั้นก็ เป็น เพียง ๑ ใน ๑๐ ของที่ขุดมาได้ ในกรุงเทพมหานคร ถ้ารวบรวมหนังสือที่ขุดได้ทั้ง ประเทศไทย เห็นจะต้องเอามารวมกันไว้ที่ห้องสนามหลวง แล้วควรจะมี "ฉก. ย. กิจ" เสียพร้อม ๆ กัน ให้ควรมีชีวิตชาติทั้งหลายนั้นสูญสิ้นไปในกองเพลิงนั้นจึงจะดี

กระโจมที่ ๓ "เอกสาร และ อุปกรณ์ที่ขุดได้" กระโจมนี้แสดงถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ขุดได้จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกเหนือไปจากเอกสารในกระ

โจมที่ ๒ อุปกรณ์ที่ขุดได้มีมากมายหลายอย่างเหลือที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังอย่างทั่วถึง จึงขอนำเอาอุปกรณ์ที่เด่น ๆ มาเป็นตัว อย่าง คือ

ธง จีนแดง ธงเขมรแดง ธงรัสเซีย ซึ่ง ค้นพบ บนยอด โดม ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นับว่าเป็นโชคคึกของประเทศ ไทย ที่ธงเหล่านี้ยังไม่ทันซกซนบนยอด โดม ของ ธงที่ขุดขึ้นบนยอดโดมนี้ หมายถึงธง กาวดวงใหญ่ดวงที่ ๑ นั้น หมายถึงจีนแดง ซึ่งเป็น "พ้อม" กาวบริวารดวงที่ ๒ นั้น คือเวียดนาม, ดวงที่ ๓ เขมร, ดวงที่ ๔ ลาว, ดวงที่ ๕ นั้น เขาเตรียมไว้ให้ประเทศไทย เมื่อตกไป เป็นบริวารของเขา เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนไทยผู้รักชาติทุกคนที่จะต้องมิยอมให้ประเทศไทยตกไปเป็นดาวดวงที่ ๕ เป็นอันขาด

ภาพโปสเตอร์ขนาดใหญ่ ซึ่ง ล้วนแล้วแต่ เป็น "บุคคลที่ เขา เทิดทูน" ได้แก่ภาพเหมาเจ๋อตุง, เซ, โฮจิมินห์, รวมทั้งภาพ คนไทยบางคน ที่ขายชาติ จนตัวตาย ภาพ โปสเตอร์ เหล่านี้ ท่าน ผู้อ่าน คงจะ เคยเห็นวาง ขยายกัน เกล็ดนกลาด ตามร้านขาย

ายหลาย
่างทวถ
ๆ มาเป็น

รฐเศย
วิทยาลัย

ประเทศ

บนยอด

ไม่ความ

๑๒ นน

” กาว

คงที่

๕ นน

อกกไป

ขึ้นหน้า

งมียอม

๕ เป็น

ซึ่งลวน

” ได้

รวม

กัวตาย

จะเคย

นชาย

เล่ม ๑

นิทรรศการเหตุการณ์ ๖ ตุลา

หนังสือหลังจาก เหตุการณ์ วันที่ ๑๔ ค.ค.
๑๖ เป็นต้นมา

รองเท้าแตะ แยกทำจากยางรถยนต์
รองเท้าแบบนี้ เคยใช้ใน ประเทศไทย อยู่พัก
หนึ่งระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ แต่มี
พินหนากว่า รองเท้าแตะที่ขุดได้จากมหา
วิทยาลัย ธรรมศาสตร์ บริเวณ ศาล เจ้าแม่
สิงโตประมาณ ๗๐ - ๘๐ คู่ เป็นรองเท้า
แบบเดียวกับทหารป่า หรือพวกเวียดกง
พรรคการเมือง ใช้กันอยู่ มีหลายขบวนการ
สะดวกต่อการวิ่งหนี หรือสลับที่ พนรอง
เท้าเหล่านี้ออกจนขาด

ลำโพงไฟ คือลำโพงที่นักปลุก
ระคมมวลชนนำไปใช้ในการปลุกระคม ใช้
ลำโพงขนาดประมาณ ๕ นิ้วใส่ลงไปในไฟ
เมื่อบรรเลง คนตรีประเภทหมอลำ หมอแคน
แล้วจะทำให้มีเสียงแคนไพเราะดี เช่นที่คง
คุกใจทั้งเสียง และรูปร่างอันพิลึกพิลั่นของ
ลำโพงไฟ

ตำราหมาภย เป็นตำราเล่มเล็ก ๆ
ซอณกัน ๒ - ๓ เล่มจนหนา เมื่อนักศึกษา
ถือตำราเล่มนี้ไปผู้พบเห็นก็คงจะคิดว่าเด็ก
คนนั้น “เอาถ่าน” คงแก่เรียน ถือตำรา
เล่มหนา ๆ แต่สิ่งที่ซอณเร้นอยู่ในตำรา

ขกนคอก ลูก ระเบิด ขว้างแบบ “น้อยหน้า”
นอกจากจะซอณ “น้อยหน้า” เอาไว้ใน
ตำราแล้ว ก็อาจจะซอณขึ้นพกได้อีกด้วย
วิธีเดียวกัน ความจริงแล้ววิธีการซอณ
อาวุธหรือวัตถุระเบิดเอาไว้ในหนังสือนี้ ก็
ออกจะเป็นเรื่องธรรมดา ๆ เพราะรู้กันมา
นานแล้วละว่าเป็นเรื่องใน “หมู่โจร” เขา
กระทำกัน แต่เป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดาหรือ
ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งใน “หมู่นักศึกษา”

จิ๋วระพระ ก็เป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่
ถูกขุดมาได้ด้วย แทนที่จะอยู่ในวัดก็กลับ
กลายเป็นไป อยู่ในที่ชุมนุม ในมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ฉะนั้นในการเดินขบวนปลุก
ระคมที่ผ่านมาแล้วนั้น น่าจะมี พระบวช ของ
เป็นจำนวนไม่น้อยเลย หรือไม่ก็มีไว้สำหรับ
แสดงละครเพื่อเป็นการเหยียดขำพระศาสนา

นอกจากนี้ ยังมีเป็นจำนวนมากได้
แก่ยารักษาโรค, วิทยุ, เทป, แผ่นเสียง,
ฟิล์มภาพยนตร์ ที่ใช้ในการ ปลุกระคมมวล
ชน ล้วนแต่เป็นอุปกรณ์ที่ไม่มีความหวังที่
ต่อประเทศไทยทั้งสิ้น

กระโจมที่ ๔ “อาวุธ กระสุน
ระเบิดที่ขุดได้” กระโจมนี้ได้นำเอาอาวุธ
กระสุน ระเบิดที่ขุดได้มาแสดงพร้อมทั้งมี

อธิบายภาพ

- ๑. เครื่องขยายเสียง, วิทยุ, เทป, สไลด์ เครื่องมือในการปลุกระดมมวลชน ที่ยึดได้
- ๒. ตำรามหากษัย เจาะไว้สำหรับช้อนลูกกระเบิดขว้าง
- ๓. ธงรัฐเซีย
- ๔. รองเท้าแตะทำจากยางรถยนต์
- ๕. ธงจีนแดง และธงเขมร บัดได้จากยอดคอมมิวนิสต์
- ๖. ลำโพงไฟ
- ๗. ฟิล์มภาพยนตร์ที่ใช้ในการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ และปลุกระดมมวลชน
- ๘. ภาพ, "บุคคลที่เขามาเทิดทูน"

เจ้าหน้าที่อธิบายถึงแหล่งที่ยึดได้ แหล่งผลิต ซึ่งความสามารถในการทำ และ ใต้ แสดง ภาพถ่าย ถึงผล จาก อาวุธ เหล่านี้ อีกด้วย คือ ภาพถ่าย การขากเจ็บ และ เสียชีวิตของ เจ้าหน้าที่ ที่เข้าไป รักษาสถาน การณ์ ของบ้านเมือง ให้ สงบลง เพื่อความอยู่ รอดของชาติ

การ แสดง นิทรรศการ สำหรับ กระ โจมตี ๔ นี้ มีเรื่องที่จะต้อง เล่ากันยกยาว เพราะ รู้สึกว่าจะ เป็น กระ โจมตี "พระเอก" ในนิทรรศการครั้งนี้ เป็น กระ โจมตี ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย ให้ ความ สนใจ มากที่สุด ตกกันแน่นทงวัน และตลอดทงวัน นำเห็นใจเจ้าหน้าที่ที่คอยอธิบาย ต้องบรรยายกัน วันละหลาย ๆ รอบด้วยความอดทน และ เต็มใจอย่างยิ่ง ทงนี้ เพื่อให้ประชาชนได้

เข้าใจ อย่าง ถูกต้องว่า อาวุธร้าย เหล่านี้ เป็น อาวุธที่ ยึดมาได้ จริง ๆ ใน เหตุการณ์ วันที่ ๖ ต.ค. ๑๘ คำถามที่ประชาชนถามเจ้าหน้าที มาก ที่สุด คือ "บนอากาศระเบิด ไหน และพียงส่งเป็นอย่างไร" นอกจาก การแสดงอาวุธที่ ยึดได้แล้วยังได้นำ ประชาชนที่อยู่ใน เหตุการณ์ และเจ้าหน้าที่ ที่ไปรบ ขากเจ็บในวันเกิด เหตุ มาเล่าเรื่อง รวให้ ประชาชนได้รับทราบถึงข้อเท็จจริง อีกด้วย ฉะนั้นจึงไม่ต้อง สงสัยเลยว่า ทำไมกระ โจมตี ที่ ๔ นี้ จึงมีประชาชนสนใจชมกันแน่น เป็นพิเศษ

อาวุธ ที่นำมาแสดงนี้ เป็นเพียง ส่วน น้อย ที่ ยึดได้ เฉพาะ วันที่ ๖ ต.ค. ๑๘ หลังจาก วันนั้น แล้ว ก็ ยังมี อีก มาก จน ไม่

๖๐

คำบรรยายภาพ

- ๑. บันลูกของยาว ๕ นิ้ว แบบพิเศษทานท้ายพบได้
- ๒. บันสนับรูกเอง แบบ ๘๗ เอ็ม ๒ (ปลบ. ๘๗)
- ๓. บันอากาศ ๔๗ ของรัสเซีย และจีนแดง
- ๔. บันพกจำนวนหนึ่งหดยศได้
- ๕. บันอากาศติดตาปลายบันสำหรับปลทหารของจีนแดง
- ๖. บันลูกของพก (ตราควาย) ซ่อนอยู่ในสมุดเล่มใหญ่
- ๗. บันลูกของยาว ๕ นิ้ว อัดโนมิตี มีเครื่องระบายอากาศที่ด้านล่าง
- ๘. บันพกยิงแข่งขันขนาด .๒๒
- ๙. บันลูกกรดต่อค้ำ
- ๑๐. บันพกจำนวนหนึ่งหดยศได้
- ๑๑. บันลูกของยาว ๕ นิ้ว หานท้ายขรรคมตา

สามารถจะนำมาแสดงทั้งหมดได้ ทั้งนี้เพราะ

๑. ขาวูอและวักถูระเบ็คยังอยู่ที่ของพิสูจน์หลักฐานกรมตำรวจ

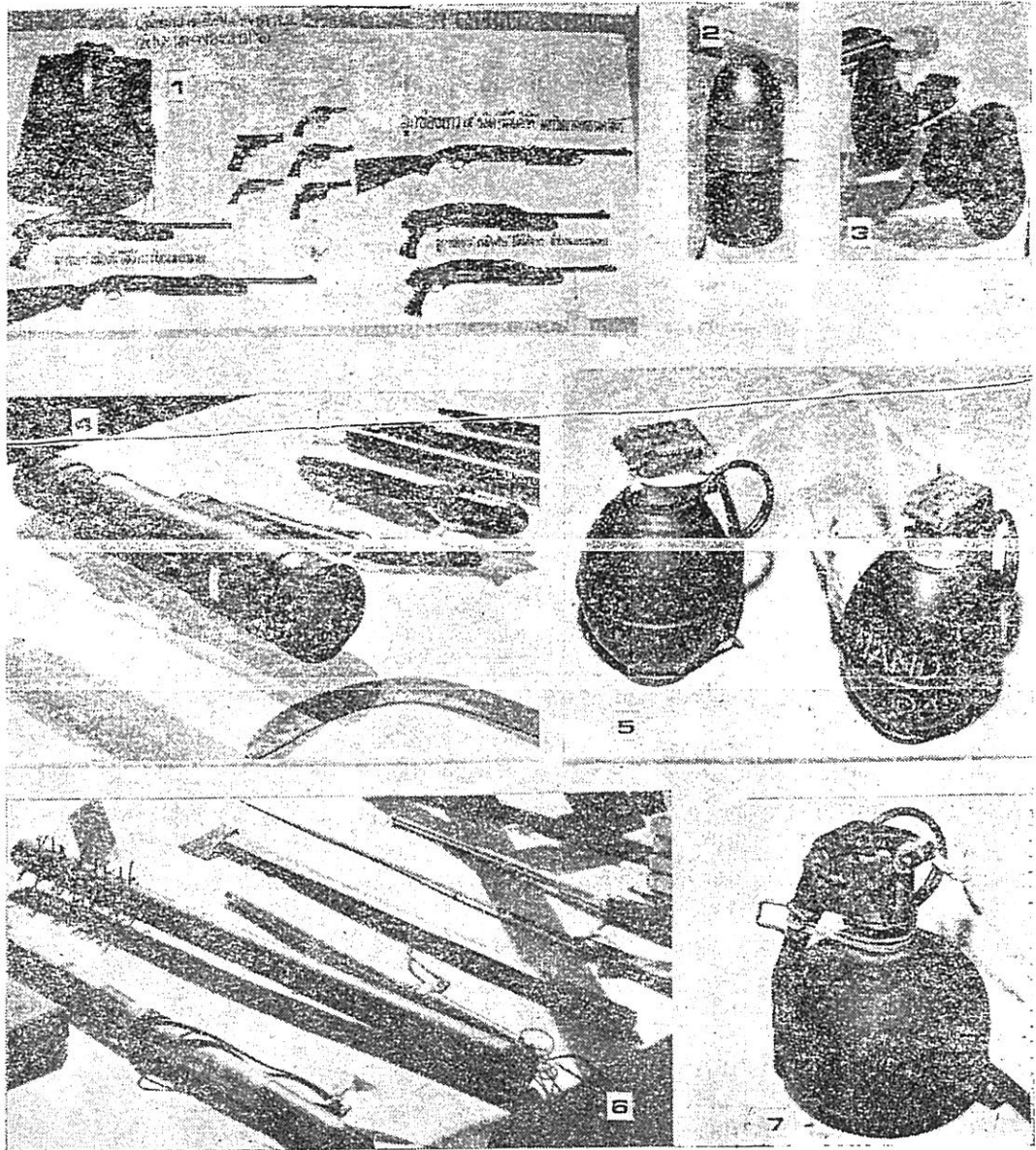
๒. เป็นวักถูระเบ็ค ที่มี ขานุภาพร้ายแรงไม่สะทกต่อการเคลื่อนไหว

๓. ขาวูอ บางอย่าง ได้คิดไม่คิดมีบุคคลบางคนไปใน ระหว่าง ความ สับสนวุ่นวายในเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค. ๑๙

๔. ฝ่ายที่พลาททำเสียที่พากันหย่อนทิ้งลงในแม่น้ำเจ้าพระยา ถึงแม้จะไซมันษย์กบคำลงไปงมก็ไม่พบ เพราะพันทองแม่น้ำเป็นโคลน และกระแสน้ำไหลแรงมาก

๕. บางส่วนที่ซุกซ่อนไว้อย่างลับไม่พบ

แต่อย่างไรก็ตามส่วนที่ค้นพบ และนำมาแสดงนี้ ก็พอจะ พิสูจน์ให้ ประชาชนได้ กราย ข้อเท็จจริง แล้วว่า ใน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นไม่มีอาวุธจริง ทั้งนี้การที่ผู้วิจัย ผิด ชอบ มหาวิทยาลัย ธรรม ศาสตร์ คนหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า "ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่เคยมีอาวุธใด ๆ ทั้งสิ้น" จึงเป็นเรื่องหลอกลวงประชาชน ประชาชนผู้บริสุทธิ์ อย่างแท้จริง มิใช่ ประชาชน ที่ถูก แอบอ้าง พยายามจะบุกเข้าไปในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ควมมือเปล่า เพื่อระงับการชุมนุมของคณาจารย์ นักศึกษา ฯ ต้อง

๑. เสื้อเกราะหัดได้จาก รร. ช่างกลพระรามหก และอาวุธปืนหัดได้
๒. ลูกระเบิด เอ็ม-๑๕
๓. ลูกระเบิดขว้าง เอ็ม เค-๒ (น้อยหน้า)
๔. กล้องส่องทางไกลในเวลากลางคืน
๕. ลูกระเบิดขว้าง เอ็ม-๒๖ (ลูกเกลี้ยง)
๖. กระบองหนาม, ขวาน, มัด ฯลฯ
๗. ลูกระเบิดขว้าง เอ็ม-๖๗ (ส้มเขียวหวาน)

ตกลงไปนั้น เพราะอาวุธและกระสุนของใคร..... เจ้าหน้าที่ตำรวจที่พยายามจะเข้าไปรักษา สถานการณ์ บ้านเมืองให้เข้าสู่ภาวะสงบสุขนั้นต้องขาดเจ็บล้มตาย เพราะอาวุธและกระสุนของใคร..... คำตอบก็คือ เพราะอาวุธและกระสุนของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาฯ ที่หลอกลวงประชาชนชาวไทย มาตลอด เวลา ว่าต้องการ ชุมนุมอย่างสงบ และสันติ

อาวุธ ที่นำมาแสดง เป็นตัวอย่างที่พอจะจดจำได้มีทั้ง บินอากาศ, บินสนับสนุนตัวเอง เอ็ม ๒, บินลูกซองยาว, บินลูกซอง ๕ นิ้ว บินลูกซองพก, บินพก ทั้งคอลที่ตราควาย ลูกไม้ ออโตแมติก, ลูกกระเบิดขว้าง, ระเบิดควันสี, ลูกกระสุนชนิดต่าง ๆ ตลอดจนขีปนาวุธไฮโรธอน นอกจากพวกขีปนาวุธระเบิดแล้วยังมีขีปนาวุธ, ทรายปลายขีปนาวุธ, กระบองหนาม, เหล็กชุกซาฟท์, มีดพก, เคียว, สามง่าม รวมทั้ง อาวุธพิศดาร ที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง

อาวุธ และ วัตถุ ระเบิด ร้ายแรง ที่น่าทรมานพอจะเล่าสู่กันฟังได้ดังนี้

บินเล็กอากาศ (A-K-47) มีแสดงไว้ ๓ กระบอกเป็นขีปนาวุธผลิตในรัสเซีย

๒ กระบอก ผลิตในจีนแดง ๑ กระบอก ขีปนาวุธชนิดนี้ กว้าง ปากลำกล้อง ๗.๖๒ มม. ยิงได้ไกลสุดประมาณ ๔๐๐ หลา ระยะยิงหวังผล ๓๐๐ หลา ซองกระสุนทำเป็นรูปโค้งขมวดรูปได้ ๓๐ นิ้ว ยิงอัตโนมัติในอัตรานาทีละ ๘๐๐ นัด เพราะฉะนั้นการยิงเพียง ๓๐ นาที จึงทำได้ในช่วงเวลาที่กระตือรือร้นไม่กี่นาทีเดียว กระสุนจะวิ่งพรวดออกไปดัง “แซ็ค-ค-ค-ค-ค” ไม่ทันได้ยินเสียงบินถนัดฟัง ชิ่ง-ชิ่ง-ชิ่ง-ชิ่ง-ชิ่ง.....

เลย จุดเด่นอีกอย่างหนึ่งของขีปนาวุธก็คือ เบิกบานขนาดเอาขีปนาวุธไปเสียบเข้าทางกระบอกแล้วยังเอาขีปนาวุธมาได้

ข้อแตกต่างของขีปนาวุธรัสเซียกับจีนแดงก็คือ ที่ศูนย์หนานหนิง ของรัสเซียมีรอยบากตามขวาง ของจีนแดง มีรอยบากตามยาว และข้อแตกต่างอีกข้อหนึ่งก็เห็นได้เด่นชัดก็คือ อากาศของรัสเซียมีคายนวดยขีปนาวุธจีนแดงไม่มีคายนวดยขีปนาวุธรัสเซียทำเป็นเหล็กแหลมยาวเขาวงกตเป็น ๓ แฉกแบบเหล็กชุกซาฟท์ ถักขมวดเข้า และดึงออกมาได้ คายนวดยขีปนาวุธจีนแดงถ้าหากใครโดนแทง เข้าก็จะทำความยุ่งยากให้แก่แพทย์ และพยาบาลใน

การเขียนขาดแคลนเป็นอันมาก แต่เข้าใจว่า
"ไม่ทัน" จะได้ เขียนแปล ก็คงจะ ขาดใจตายเสีย
ก่อน

นอกจากบินอากาศ ๔๗ แล้วยังมีอากาศ
อีกกระบอกหนึ่งเป็นอันเล็กยาวติดคายนปลาย
บนชนิด เซาร่อง ๔ ร่อง บรรจุกระสุนครึ่ง
ละ ๕ นัด คล้าย ปสย. ๘๗ ยิงที่หนึ่งกึ่ง
คนรอง ลูกเลื่อน กน ที่หนึ่ง เป็นขลุ่ย สำหรับ พล
ทหารจีนแดงใช้

มีบรรดาชนผู้ข่ม นิตริวิทาการ ลงสัย
ว่าทำไมบินอากาศของรัสเซียจึงติดคายน แต่
ของจีนแดงไม่ติดคายน เจ้าหน้าทีโคธิบาย
ตามความคิดเห็นของตนเองว่า อากาศ ๔๗
ของจีนแดง นั้นใช้เฉพาะ ทหารจีนแดง ที่เขียน
"นาย" เท่านั้น คือเป็นทหารชน "ผู้ข่ม
คัย" อยู่แถวหลังๆ ไม่มีโอกาสประจัญบาน
กับข้าศึก จึงไม่จำเป็นต้องติดคายน ส่วน
พวกลูกน้อง ที่ออกแนวหน้าใช้อากาศอีกแบบ
หนึ่ง ชนิดติดคายน บรรจุที่ละ ๕ นัด

เสือเกราะ เป็นของที่ยึด ได้จาก
โรงเรียนช่างกลพระรามหก เป็นเสือเกราะ
อ่อนข้างใน เป็นใยแก้วหนาไม่มีเกราะเหล็ก
แต่ยังคง เรียกว่า เสือเกราะไม่มีจำหน่ายใน
ท้องตลาดไม่มีใช้ในกองทัพไทย กองทัพ

บกสหรัฐว ประกันฐุ ชนใช้ในสงครามเวียด
นาม ทหารอาสาสมัครของไทย ที่ไปรบใน
สมรภูมิเวียดนามไควบ่แจก เสือเกราะชนิดนี้
แต่ไม่นิยมใช้ เพราะ ใน เวียดนาม อากาศ
ร้อนอบอ้าว

บินลูกของยาว ๕ นัด แขนพิเศษ
บรรจุได้ครึ่งละ ๕ นัด ไม่มีเครื่อง ระบาย
ความร้อน พานท้ายยื่นพบได้ ทำให้สะดวก
ต่อการนำพา มีแสงคงให้ค้อย ๓ กระบอก
ยึดไว้จาก โคมี่บนตัวรถพระรอมเมก ล้อ
อีก ๕ กระบอก เป็น บินลูกของยาว ๕ นัด
ธรรมดาขยคโตที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บินลูกของยาว ๕ นัด อัตโนมัต
เขียนบินลูกของที่ผลิตในสหรัฐว สามารถยิง
กลได้ชดละ ๕ นัด มีเครื่อง ระบาย อากาศ
ที่ลากล่อง สามารถทำการยิงติดต่อกันได้
หลาย ๆ ชุด กึ่งที่หนึ่งสอพิมพ์ลงบนหนังสือ
ข่าวไว้ว่า "เป็นบนที่ระบายความร้อนในตัว
สามารถยิงติดต่อกันได้ร้อยนัด ล้ากล่องจะ
ไม่ร้อนหรือขอมแต่อย่างไร ซึ่งในกองทัพ
และตำรวจไทยก็ยังไม่มาใช้" ชาวชนชนิด
นี้เจ้าหน้าที่ของไทยเรายังไม่มีใช้ แต่ศูนย์
กลางนิสิตนักศึกษาภาว มีใช้แล้ว

บินลูกกรดต่อตาม มีใช้บนลูก
กรดธรรมดา ๆ เพราะผู้ใช้ได้ประคิษฐุพาน